

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drweca“ wychodzi 3 razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów 1,50 zł z doręczeniem 1,65 zł miesięcznie.
Kwartalnie wynosi 4,50 zł z doręczeniem 5,05 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 3-linowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusto) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowe Miasto 8.

Druk i wydawnictwo „Drweca“ Sp. z o. p. w Nowe Miasto.

Adres telegr. „Drweca“ Nowe Miasto-Pomorze.

Rok XI.

Nowe Miasto-Pomorze, Czwartek, dnia 8 stycznia 1931

Nr. 4

Sanacyjna ewangelja o potrzebie „domieszki barbaryzmu“.

Śledząc myślą i pamięcią wstecz do dziejów przedchrześcijańskich, widzimy tam u niektórych narodów już wówczas wysoki stopień kultury i cywilizacji. Szczególnie dwa narody górują tam potęgą i siłą ducha i swym drobiazgiem kulturalnym wysoko ponad poziom wszystkich innych. Jest to naród grecki i rzymski. Ich dzieła sztuki i nauki, ich twórczość duchowa w podziw nas wprawiają. A jednak mimo ich wysokiego poziomu umysłowego i kulturalnego brak im właściwej kultury serca. Kształcąc umysł i ducha i osiągając wysoki poziom jego twórczości, w dziedzinie kultury serca zostali prawdziwą surowizną, litnymi barbarzyńcami. Tem się jedynie tłumaczy ich pojęcie o stosunku człowieka do człowieka, które im pozwalało na pozabawianie większej części ludzkości nie tylko wszelkich praw obywatelskich, ale i ludzkich wogóle. Degradując ich do roli niewolników, stawili ich na równi ze zwierzętami, czyniąc ich nieograniczoną własnością ich właścicieli, którym wolno było poczynać sobie z nimi, co im się żywo podobało. Mogli ich bić, kaleczyć, zabijać, paść się nad nimi do syta itd. Tym zapatrywanom przypisać należy, że Rzymianie a i Grecy np. rozkoszowali się w czasie igrzysk widokiem na arenie cyrkowej walczących ze sobą lub z dzikim zwierzęciem na życie i śmierć ludzi. Widok przelewanej przez nich obficie krwi, widok dzgawek przedśmiertnych konających, bynajmniej nie sprawiał im przykrości i udrek sumienia, że to tacy sami ludzie, jak i oni, że mają takie same uczucia bólu, jak i oni, owszem napawał ich radością i rozkoszą. Uchodziła też u Greków i Rzymian jako rzecz sama przez się rozumiejąca, wycisnienie bezlitosne w pleń nieraz całej ludności zdobytych miast, bezlitosne rozrywanie najtkliwszych węzłów rodzinnych i niszczenie ognisk domowych przez uprowadzanie do okrutnej niewoli. Ani nie zadrgnęło serce Rzymianina litosnością na widok mordowanych lub katowanych potworków ludzi, jak to widzimy w dziejach męczenników pierwszych chrześcijan. Jednym słowem, mimo wysokiego stopnia rozwoju umysłu i kultury pozostały te narody barbarzyńcami co do swych uczuć ludzkich, co do kultury serca i duszy swej. Dopiero chrześcijaństwo tu zaznaczyło się przełomowym zwrotem. Idea miłości bliźniego stała się przewodnią w zasadach etyki i moralności chrześcijaństwa. „Nie czyni drugiemu, co tobie nie miło“, to stało się kardynalną zasadą stosunku człowieka do człowieka w życiu chrześcijańskim. I od tej ery dopiero datuje się praca nad uszlachetnieniem, uzacznieniem serca i duszy człowieka, nad pielęgnowaniem w nim tych uczuć, które każą normować swój stosunek do bliźniego na podstawie szlachetności, wyrozumiałości i miłości. Jednak praca ta wychowawcza szła powoli i opornie. Widzimy, że mimo chrześcijaństwa całe średniowiecze jeszcze nacechowane było walką o zasady i pierwiastki etyki chrześcijańskiej z barbarzyństwem i niekulturą uczuć ludzkich z czasów pogańskich. Dopiero w czasach nowszych szczyt się ludzkość tam, że w kulturze serca i uczuć ludzkich poczyniła wielkie postępy. A choć jeszcze dalecy jesteśmy w praktyce od tych ideałów, jakie wymaga duch i zasady chrześcijańskie, to jednak przynajmniej to za najbardziej pocieszający moment uważać należy, że ludzkość uznaje już dziś za jedną z najważniejszych potrzeb kształcenia nie tylko umysłu, ale i urabianie przedwzrostkiem serca, pielęgnowanie uczuć ludzkich w kierunku ich coraz większego uszlachetnienia i uzacznienia. I u nas w Polsce tak jest. W programach szkolnych akcentuje się silnie potrzebę wychowywania młodzieży w delikatności i szlachetności uczuć ludzkich, w tkliwość dla wszelkich bólów ludzkich i w życzliwości dla cierpiących. A nie tylko w stosunku do ludzi, każe się przecież młodzieży wpajać uczucia litosności nawet dla zwierząt, by ich nie dręczyć, nawet dla kwia-

tków lub roślin, by ich swawolnie nie maltretować, nie niszczyć. Taką wartość kładzie się dziś na kulturę serca, duszy ludzkiej. A tu naraz przychodzi sanacja ze swym programem moralnego uszanowania społeczeństwa. Ze zdumieniem, ba, z przerażeniem patrzymy na środki i sposoby, jakimi sanacja się posługuje. Doziliśmy przecież ostatnio do pamiętnych wyborów i do Brześcia i do rozmaitych innych podobnych zjawisk. Słyszymy z neglignych wniosków do Sejmu o biciu, katowaniu, dręczeniu bezbronnych, bo uwieczonych posłów, o poniewieraniu ich godności, deptaniu ich uczuć ludzkich. Przerażone do głębi społeczeństwo polskie szdrgnęło oburzeniem i zresgowało żywiołowymi protestami przeciw takim niesłychanym metodom.

A co sanacja? Sanacyjna część społeczeństwa nie oburza się razem z innymi, nie protestuje z tego powodu, owszem okazuje radość z tego, co doznali uwiecznieni posłowie w Brześciu. A prasa sanacyjna nawet nie waha się głosić potrzebę i konieczność takich metod. Powiada ona wyraźnie, że w naszej obecnej kulturze duchowej za wiele jest delikatności, tkliwości uczuć, a stąd słabości, że po-

treba tu pewnej „domieszki barbaryzmu“, by zaprowadzić ład i dyscyplinę w państwie. Doprawdy, wzniosłe zasady i doskonała etyka! „Domieszka barbaryzmu“. Oczywiście tylko w stosunku do przeciwników sanacji, bo gdy ktoś na sanatora choć tylko palcem kiwnie to zaraz straszna rzecz. Posmak tej „domieszki barbaryzmu“ mają nasi posłowie z Brześcia, a i my z ery przedwyborczej. „Domieszka barbaryzmu“, owszem sanacji bardzo jest ona na rękę, bo jej zapewnia wszelką bezkarność, za to przeciwników degraduje, jak za czasów pogańskich — do roli niewolników. Pozatem całą naszą kulturę i cywilizację cęca o kilka tysięcy lat wstecz. Dlatego też możemy sanację zapewniać, że ona ze swą nauką o „domieszce barbaryzmu“ nie daleko zajdzie. Dziś z takimi teoriami prędzej czy później musiałaby sanacja zbankrutować nawet wśród dzikich w Afryce, ja [coż dopiero w Polsce, która już od wieków słynie ze swej szlachetności uczuć i humanitarności i wogóle wysokiej kulturze nie tylko umysłu, ale i serca.

Sprawa Brześcia w komisji prawniczej Senatu.

Wybrane samych bebeczków.

Warszawa, 3. 1. Dzisiaj pod przewodnictwem wicemarszałka Boguckiego odbyło się posiedzenie komisji prawniczej Senatu.

Obrazy zagali mssz. Raczkiewicz, który zaproponował wybór osobnego komitetu, złożonego z 3 senatorów, powołanego do wydawania opinii co do poprawności techniki ustawodawczej i języka wszelkich ustaw, rozważanych w Senacie. Sprawę tę postanowiono odroczyć do następnego posiedzenia komisji.

Na przewodniczącego komisji wybrano senatora Stefana Perryńskiego B. B., a na sekretarza sen. Antoniego Staniewicza, również B. B.

Przy przydziale referatu o wniosku Klubu Narodowego w sprawie Brześcia sen. Głębicki proponował sen. Godlewskiego z Klubu Narodowego na referenta, jednakże B. B. swymi głosami wybrał na referenta sen. Poczetowskiego B. B. Na zasadzie art. 66 regulaminu Senatu referent powinien przedłożyć komisji sprawozdanie w ciągu tygodnia, o ile przewodniczący komisji nie uczyni w tej sprawie zastrzeżeń. Otóż w tej kwestji przewodniczący Bogucki zastrzegł dla referenta sen. Poczetowskiego termin dłuższy, ażeby, jak dowodził, mógł on lepiej referat swój opracować.

Fala protestów w sprawie Brześcia porywa i literatów za sobą.

Listy otwarte Artura Górskiego, Artura Gruszeckiego, Karola Irzykowskiego i in. wybitnych literatów.

Po licznych protestach prof. uniwersyteckich poczynają się ruszać i nasi literaci. Tak Artur Górski następujący wystosował list otwarty:

„Nie mogąc doczekać się oświadczenia w sprawie Brześcia ze strony naczelnych związków literackich, a równocześnie patrząc na to, jak w wypadkach długiego, systematycznego znęcania się nad ludźmi bierze się w obronę gorliwość i pobudki, które są „psu zasługą, człowiekowi grzechem“, — czuję się zmuszony do przyłączenia się na tej drodze do zdrowego odruchu opinii publicznej.

„Dopuszczamy, aby poniewierano tak dalej, na sposób wschodni, poczuciem ludzkiej godności i poczuciem prawa; znośmy obojętnie i spokojnie, kiedy na oczach naszych czyni się igraszkę z dobr-

kultury moralnej, wykutych mozolnie na kowadło tysiącleci — ale równocześnie kruchych jak szkło i wymagających przeto ciągłej pieczy — a skutki nie dadzą długo czekać na siebie. Milczenie i bezczynność w podobnej chwili takim ciężarem spadną nam na plecy, że dzieciom swoim nie będziemy śmieli spojrzeć w oczy. (—) Artur Górski.

Bardzo ostre oświadczenia wygłosili również dwaj inni wybitni pisarze: Artur Gruszecki i Karol Irzykowski.

Protest przeciw wypadkom brzeskim ogłosił również krytyk literacki p. Leon Płwiński.

Ostatni ostry protest w sprawie Brześcia ogłosił znany literat Jan Nepomucen Miller.

Profesorowie i decenci Wolnej Wszechnicy Polskiej ogłosili również protest swój w sprawie brzeskiej.

Warszawa, 3. 1. Na łamach prasy niezależnej ukazało się tu dziś oświadczenie profesorów i docentów Wolnej Wszechnicy Polskiej, w którym m. in. stwierdzają oni, że:

— „poszanowanie godności ludzkiej i zasad moralnych jest konieczne zarówno dla honoru narodowego, jak i dla przyszłości narodu.

Oto, dlaczego przyłączamy głos nasz do głosów tych wszystkich, którzy domagają się, aby w Polsce prawo stanęło w całym swym majestacie“.

Wśród podpisów, znajdujących się pod oświadczeniem, widnieje podpis p. Zofji Daszyńskiej — Golińskiej, która jeszcze w r. 1928 wybrana została do Senatu z listy B. B.

Odmówienie podania ręki na uniwersytecie lwowskim.

Dzienniki lwowskie doniosły o incydencie, który miał miejsce na uniwersytecie lwowskim między

dwoma profesorami tej uczelni, przyczem jeden z nich jest ministrem. Gdy mianowicie z okazji egzaminów kandydatów doktorskich zebrała się liczniejsza grupa profesorów, przybył również na zebranie prof. Leon Kozłowski, minister reform rolnych i witał się z poszczególnymi kolegami. Gdy przystąpił do prof. Wł. Tarnawskiego i podał mu rękę, ten nie odpowiedział na powitanie i ręki min. Kozłowskiemu nie podał. Na pytanie prof. Kozłowskiego, co się stało, odparł profesor Tarnawski, że nie życzy sobie, by min. Kozłowski uważał go za kolegę.

Tranzyt Rumunja-Polska-Ameryka.

Warszawa. W Warszawie odbyła się konferencja kolejowa polsko-rumunjska z udziałem przedstawicieli amerykańskich linii okrętowych. Przedmiotem obrad była sprawa bezpośredniej komunikacji z Rumunji do Ameryki i odwrotnie przez Polskę i Gdynię.

Państwo polskie płaci koszt polityczne Brześcia.

Niemcy wyszukują Brześć jako propagandę przeciw Polsce. — Jedno z pism drukować będzie pamiętnik o Brześciu, póra jednego z posłów ukraińskich. — W Berlinie urządza się kawiarnię na wzór więzienia w Brześciu. — Ponadto pamiętnik ten służyć będzie jako materiał do sensacyjnego filmu.

Berliński korespondent „Dziennika Bydg.“ donosi o informacji, którą otrzymał z niemieckich kół dziennikarskich:

Jedno z tutejszych pism codziennych rozpocznie w przekładzie niemieckim drukować serię artykułów o charakterze pamiętkowym p. t. „Z katowni Brześcia“ (Aus der Hölle von Brest-Litowsk), póra jednego z uwiecznionych posłów ukraińskich. Artykuły te mają zawierać dalsze nieznanne szczegóły martyrologii posłów polskich w Brześciu i ukazać się w rozmaitej prasie, a mianowicie niemieckiej, polskiej(?), angielskiej i francuskiej. Rozpowszechnienie tych artykułów przyjęła znana amerykańska agencja publicystyczna „Newspaper Alliance“.

Pozatem artykuły te mają służyć jako materiał do sensacyjnego filmu, który nakręcony ma być w niemieckiej wytwórni filmowej „Steinfilm“. Rola komisarza twierdzy, w tym wypadku pułk. Kostek-Biernackiego, ma grać znany filmowy artysta niemiecki Kleina-Rogge“.

Do tej informacji należy dodać, że w Berlinie urządzone przy Friedrich-Strasse, na północy w okolicy dworca szwedzkiego, kawiarnię pod nazwą „Cafe Poland“, której urządzenie przypomina wię-

zienie, służba występuje w ubraniach więźniów itd. „Sanacja“ dla odwrócenia uwagi od odpowiedzialności rzeczywistych winowajców wskazuje już zgóry winowajców urojonych. I tak „Gazeta Polska“, przygotowując opinie swych czytelników na wypadek, gdyby się miało spraw zagranicznych p. Zaleskiemu nie powiodło na sesji Ligi Narodów, pisze wymownie:

„Pewne szkody może jeszcze agitacja opozycyjna wyrządzić Polsce na terenie międzynarodowym, dostarczając broni wszystkim ośrodkom propagandy antypolskiej, głównie oczywiście — niemieckim. O rozmiarach tych szkód przekonana nas jednak dopiero najbliższa, styczniowa sesja Ligi Narodów, a wtedy również trzeba się będzie zastanowić nad sposobami obronienia państwa przed zszakowaniem go nazwaną przez zawiązane w nadziejach grupki maikontentów“.

Jednym słowem: nie „sanacja“ jest winna, tylko opozycja, nie Brześć jest winien, tylko ci, co pętając go, ratują honor Polski.

Najważniejszym punktem porządku dziennego 62 sesji Ligi Narodów: to sprawa polsko-niemiecka i polsko-litewska.

Warszawa. 62 ga sesja Rady Ligi Narodów, zbierającej się w Genewie 19 bm., ma do rozpatrzenia przeszło 30 punktów porządku dziennego, z pośród których kilka interesuje bliżej Polskę. Są to głównie sprawy mniejszościowe, a więc nota rządu niemieckiego z 27 listopada 1930 r. w sprawie sytuacji mniejszości niemieckiej w województwie śląskim.

Z tą sprawą łączy się petycja Zw. Polaków w Niemczech, dotycząca poleżeła ludności polskiej w Niemczech oraz petycja p. Paullay Sock w sprawie przyjęcia jej syna do szkoły mniejszościowej w Rudzie na Śląsku, a następnie kilka petycji „Volksbundu“. Sprawy te referuje przedstawiciel Japonii.

W dalszym ciągu znajduje się na porządku dziennym sprawozdanie przedstawiciela Hiszpanii o stałe obecnych rokowań polsko-litewskich, zakończonych przez Radę Ligi 18 września 1930 r. co do uregulowania zajęć pogranicznych i ruchu na odcinkach granicznych rzecznych.

Ponadto przedstawiciel Hiszpanii zreferuje stan stosunków polsko-litewskich.

Reprezentant Polski, min. Zaleski, referować będzie szereg spraw, związanych z wykonaniem art. 304 traktatu w Trianon w odniesieniu do zagadnień kolejowych oraz kwestję zwolnienia czwartej konferencji w sprawie międzynarodowej komunikacji i tranzytu.

Nowy triumf Paderewskiego.

Drugi koncert Paderewskiego w Chicago był nowym triumfem artysty, przewyższającym wszystkie dotychczasowe rekordy w Chicago. Koncert odbył się w wielkiej sali „Civic Opera“, mieszczącej 3.500 widzów. Wobec przepelnienia jednak sali ustawiono jeszcze dodatkowo 700 krzeseł, a mimo tego liczne rzesze zmuszone były odejść do domu bez biletów.

Wobec tego, że scena była również zajęta przez słuchaczy, zarząd gmachu zbudował specjalną trybunę obok estrady dla mistrza. Nigdy jeszcze dotąd od chwili założenia tej opery nie była widownia tak przepelniona, jak na ostatnim koncercie genialnego muzyka, którego przyjmowano entuzjastycznie.

Lot kobiety z Londynu do Chin.

Londyn. Lotniczka Amy Johnson, znana z lotu do Australji, odleciała z Londynu do Chin. Lotniczka odbędzie lot etapami, zatrzymując się w pierwszym dniu lotu w Berlinie, w drugim w Warszawie i w trzecim w Moskwie, po czym skieruje się na Omsk, a następnie przeleci ponad Syberję do Chin.

Lotniczka angielska Amy Johnson w swym przelocie do Azji zmuszona została do lądowania w Polsce.

Warszawa. Dnia 4 bm. o godz. 16 na polu we województwie warszawskim na skutek defektu silnika lotniczka angielska Amy Johnson zmuszona była do lądowania. Przy lądowaniu samolot został uszkodzony. Lotniczka wyszła bez

szwanku. Tymczasową gościną znalazła u miejscowego proboszcza. Na miejsce wypadku wysłany został samochód szefa lotnictwa polskiego Rajskiego z attachem wojskowym ambasady angielskiej. Najprawdopodobniej jutro lotniczka przybędzie do Warszawy.

Partja chłopów przedarła się z Sowietów do Polski.

W nocy na 30 grudnia na odcinku granicznym Dryssa i Dziana po stronie sowieckiej trwała kilkugodzinna strzelanina, zaś nieco potem na teren polski przedarła się większa gromada ludzi, transportująca z sobą kilka rannych. W chwili, gdy zbiegowie byli już na granicy, z lasu wypadł kołony oddział sowiecki, który ostrzeliwał uciekających z lekkiem karabinów maszynowych. Przybyłymi okazał się więźniowie obozu koncentracyjnego, urządzanego w miejscowości Ośwież, odległej o 100 kilometrów od granicy, gdzie, jak się okazuje, przebywa obecnie przeszło 1000 osób z pośród chłopów, którzy po wyzuciu ich z ziem mieli być wysłani na Syberję. Gdy internowani o tem się dowiedzieli, postanowili uciekać do Polski, lecz tylko 60 z nich udało się przekroczyć granicę. Ze słów zbiegów wynika, że partja ich liczyła przeszło 100 osób, lecz część bolszewicy pochwycili, kilku zaś zostało zabitych podczas utarczki.

6 turystów zasypanych przez lawinę śnieżną. Brianston. Wycieczka 6 turystów zasypana została przez lawinę śnieżną. Warstwa śniegu wynosi 8—10 metrów.

M. T. PORKINS.

103

CZARNE WIDMO.

POWIEŚĆ.
Przekład z angielskiego.

(Ciąg dalszy.)

— Co się stało z ową dziewczyną? Czyż szorstkie się z nią obchodzenie niewiedomego spowodowało ją do tak gwałtownego czynu? Gdzież się znajdowały papiery, banknoty i brylanty rodzinne Holtropów? Jeśli z nimi umknęła, musi się nakoniec zdradzić?... Niewyraźnym głosem, trochę nieprzytomny pod wpływem starego wina, szeptał półgłosem:

— Stary i młody Dored utrzymują, że Linde także sprzątnięto... i Tomasz Carlton mówi o poszukiwaniach i detektywach... co im do tego! Tomasz zawsze miesza się w nie swoje sprawy! Zapewne żył, że go minął jak dymny legat w testamentie, szalona dziewczyna popętała jednak tę szkodliwą... kłóży inny?... dziwna rzecz, utrzymywała, że jest jego wnuczką, bo domyślała się widocznie...

Ta przerwał i spojrzał zamyślony na półokłą paczkę. W najbliższej jednak chwili porwał się, jakby tajemną sprężyną poruszony z swego wygo-

daego śledzenia. Czyż go zmysły ludzki? czyż ciężkie wino także mu brzydkie figle płało?... Cóż to stało tam przed nim?... Salon oświetlony był tylko jedną lampą, stojącą na blurku. Mocny zlewoy daszek zapobiegał rozpraszaniu się promieni, skupiając je jasnym kołem na stole, a pozostawiając resztę salonu w półmroku. Oczy Isaka spoczywały z niemiem przerwaniem na czemś niewytłumaczonym — okropnym! Biała, długa i wąska ręka z błyszczącymi na palcach brylantami obejmowała silnie paczkę owych półokłych, pełnych wspomnień listów.

ROZDZIAŁ XXVIII.

Bez ruchu, jak sparaliżowany na całym ciele, przeniósł Izak Holtrop oczy z jasno oświetlonej ręki wyżej, ponad krag światła, w ciemną prawie przestrzeń pokoju. Dwoje przenikliwych oczu błyszczało tam w głowie czarnej postaci, o niewyraźnych konturach. Pot wystąpił śmiało bankierowi na tyse czoło, czyżby istotnie miał się zniejść wobec tylekroć wyszydzanego przez siebie czarnego widma? Instynkt zachowawczy jest najsilniejszym z popędów u człowieka, to też zagrożony niebezpieczeństwem, ponieważ widmo stało pomiędzy drzwiami i stołem, a ucieczka była niemożliwą, porwał Izak pogrzebado żelazne.

— Nędzniku, rzuc to żelazo na ziemię — rozkazało zjawisko przyciszonym, ale wyraźnym gło-

Piłsudczyk o Brześciu i marsz. Piłsudskim.

„Brześć jest posunięciem rządu marszałka J. Piłsudskiego na arenie walki politycznej“.

Jeden z ideowych przywódców piłsudczyzny, poseł Antoni Anusz, zamieszcza w „Gazecie Polskiej“ artykuł o błogosławieństwach dzieła brzeskiego. Pisze o miedzy innymi:

„...Brześć jest posunięciem rządu marszałka J. Piłsudskiego na arenie walki politycznej. Podkreślam słowo: walki... Brześć jest kolejnym stadium walki marszałka J. Piłsudskiego z duchem anarchji i t. d.“

Ze strony „sanacji“ niepułkownikowskiej chciało dotąd, aby opinja publiczna uwierzyła, że Brześć nie ma żadnego związku z polityką, z systemem politycznym. Teraz stojący przy wielkim ołtarzu „sanacyjam“ piłsudczyk-idealista, poseł Antoni Anusz, stwierdza wyraźnie i z naciskiem, że „Brześć jest posunięciem rządu marszałka J. Piłsudskiego na arenie walki politycznej“, że jest „kolejnym stadium walki“ tej.

A dalej powiada p. Anusz w „Gazecie Polskiej“, że Brześć był konieczny ze względu na wybory, bo to, co się praktykowało w Polsce podczas wyborów do poprzednich sejmów, nie było walką z rządem, lecz barbarzyńskim, sadystycznym pastwieniem się nad rządem z ujmą dla powagi państwa“.

Czyli, że Brześć był środkiem — przeciw sadyzmowi...

Nie zamierzamy wyznać p. Anusza komentować. Stwierdzamy je tylko i utrwalamy.

Zjazd więźniów Brzeskich.

Pod tym nagłówkiem „Gazeta Warszawska“ pisze, co następuje:

„W prasie pojawiły się doniesienia, jakoby w dzisiejszą niedzielę miał się odbyć w Warszawie zjazd byłych więźniów brzeskich, którzy w porozumieniu z swymi obrońcami mieli omówić dalsze swe postępowanie w stosunku do władz.“

Okazuje się, że doniesienie takie jest przedwczesne. Tu i ówdzie podnoszono podobne pomysły, jednakże wszystkie skończyły się tylko na zamiarach. Zjazdu takiego — przynajmniej narazie — nie będzie“.

P. Sawicki nie został zwolniony.

Warszawa. 3. 1. B. poseł Stronnictwa Chłopskiego Sawicki, który, jak doniosła prasa, miał być w dniu 2 stycznia zwolniony z więzienia, nie został wypuszczony na wolną stopę, pomimo, że wpłacono za niego 5.000 zł. kaucji. Gdy obrońca jego, adw. Ujazdowski, zgłosił się do władz więziennych po p. Sawickiego, oświadczone mu, że więzień nie zostanie wydany, bowiem sąd okręgowy w Białymstoku powziął decyzję utrzymania względem niego dalszego aresztu.

Areszt ma być utrzymany za strzały, oddane do politeji w Kazyminie. Sawicki wobec tego pozostał nadal w więzieniu.

Rezprawa sądowa w sprawie zamachu na marsz. Piłsudskiego odbędzie się w połowie lutego.

Warszawa. 3. 1. Sędzia śledczy p. Tadeusz Skorzynski ukończył już śledztwo w sprawie zamachu, planowanego na życie marsz. Piłsudskiego.

Oskarżenia o udział w planowanym zamachu są członkowie P. P. S. Sprawa ta nosi nazwę „Sprawy Jagodzińskiego i towarzyszy“. Akta śledztwa przestane zostały przez sędziego Skorzynskiego do urzędu prokuratorskiego, gdzie sformułowany akt oskarżenia ma być powieszony wiceprokuratorowi Witoldowi Grocholskiemu.

Rezprawy sądowej należy się spodziewać dopiero w połowie lutego.

sem. Niema dla ciebie ratunku, zmarujesz i zgłniesz wśród źle nabytych bogactw!

— Kto? kto jesteś?

— Istotą, która cie za dobrze, zdradziecki bracie, oszukała i fałszerzu!

— Precz stąd, masko przebrana! precz stąd, uciekaj! — wykrzyknął Izak z budzącą się w nim odwagą. — Oddaj listy albo przez Boga! roztrząskam ci głowę tem żelazem! Uciekaj, zanim zwolam całą służbę, aby się pochwyciła.

— Zwolaj wszystkich i owszem! Któżby śmiał mnie dotknąć lub zbliżyć się nawet tylko! zawołał wszystkich, ale skutki na ciebie spadają!

W głosie dziwnej istoty, w palącym jej wzroku, było coś, co coważymało Isaka od wykonania swej groźby. Żelazo upadło mu z ręki, jęknął teraz słabym głosem: Kimże jesteś? ludzką istotą, czy też duchem?

— Nie tobie przystoi pytać! na co ci wiedzieć, kim jestem? to wiedz, że dal twe w tym domu są policzone.

— Ależ to jest komedia, oszukaństwo i rozbój! — wykrzyknął na nowo bankier, przychodząc do siebie, — oddaj listy lub...

— Cicho Izaku! gawę twój na nic się nie przyda! Mam w ręku dowody, z pomocą których mogę ciebie, szanownego bankiera, posiadziela tak wielkich włości, na wieczne skazać więzieniu!

— Dowody? jakie dowody? C. d. n.

Ostatnie wiadomości.

Komisarz Rzpłitej w Gdańsku żąda surowej kary dla napastników hitlerowców.

Gdańsk. Po przeprowadzeniu przez dyrekcję kolejową w Gdańsku dochodzeń w sprawie brutalnego napadu na 4 kolejarzy polskich w nocy 22-23 grudnia ze strony umundurowanych hitlerowców w pobliżu Oliwy komisarz Rzpłitej w Polsce wystosował do Senatu gdańskiego pismo, w którym domaga się przykładowego ukarania winnych oraz wydania zarządzeń celem zapobieżenia w przyszłości podobnym wypadkom.

Na torze kolejowym znalezione przepełnione trupa.

Gdańsk. Dziś na torze kolejowym między Sopotami a Gdańskiem w pobliżu Wrzeszcza znaleziono przepełnione ciało Pawła Schulca, gospodarza kantyny policyjnej we Wrzeszczu. Dochodzenia nie zdołały ustalić okoliczności tragicznej śmierci.

Kancelarz Bruening objeżdża pogranicze wachodnie.

Berlin. Kancelarz Bruening przy swym objeździe pogranicza wachodnego wczoraj przybył do Lemberga w Pomeranii, a dziś do Królówca.

Okrepane skutki tajfunu.

Manila. Ostatni tajfun w Manili na Filipinach spowodował śmierć 150 ludzi. Z tych 27 zatonoło na statku Jozaro, 30 na łodziach rybackich. Szkody obliczają na milion dolarów.

Najbliższe zamierzenie rządu.

Projekt obniżenia cen i poborów urzędniczych oraz redukcji personelu banków państwowych. — Tendencja do obniżenia wysokim podatkiem budowlanym właścicieli domów i lekarzów.

Warszawa. Prace rządowe zmierzają do obniżenia cen na artykuły pierwszej potrzeby. W najbliższym czasie rząd podejmie narady z czynnikami gospodarczymi i będzie oddziaływał w kierunku obniżenia cen produktów przemysłowych. Zniżka cen pociągnęłaby w konsekwencji obniżenie poborów urzędniczych. W niedługim też czasie rząd ma opracować projekt ustaw o kartelach.

W kołach bankowych brząga pogłoski, że min. skarbu zwrócił się do banków państwowych z projektem redukcji personelu o 15 proc. i obniżenia płac o 25 proc.

Podczas prac nad projektowaną ustawą budowlaną wyłoniła się tendencja obniżenia znacznym podatkiem na cele budowlane właścicieli domów, którzy umorzili swe zobowiązania hipoteczne na podstawie ustawy Zolla. Podobno właściciele domów zyskali na tej transakcji 4 miliardy zł. Podatek ten miałby obciążyć również posiadaczy większych mieszkań oraz tych, co posiadają sublokatorów.

Urlop Prezydenta Rzpłitej.

Prezydent Rzpłitej wyjedzie w połowie stycznia na 16 tygodniowy urlop do Wisły na Śląsku Cieszyńskim.

Kto wyjedzie na pogrzeb marszałka Joffre'a.

Warszawa, 4. 1. Wczoraj wieczorem wyjechał do Paryża gen. Orlicz-Dreszer, który na pogrzebie marsz. Joffre'a reprezentować będzie armję polską.

Exposé min. Zaleskiego.

Według pogłosek na pierwszym posiedzeniu plenarnym Sejmu wygłosi exposé minister Zaleski. Przynajmniej exposé wygłoszone zostanie na pierwszym po świętach plenarnym posiedzeniu Sejmu w dniu 10 b. m.

Zanosi się na długi ostry zatarg pomiędzy pracodawcami i robotnikami na polskim G. Śląsku.

Katowice. Związek pracodawców górnośląskiego przemysłu górniczo-hutniczego wypowiedział z dnem 31 grudnia ub. roku płace, obowiązujące w hutach metalowych.

Wobec tego kroku organizacje robotnicze zapowiedziały walkę nie tylko o utrzymanie zarobków na dotychczasowym poziomie, ale o ich podniesienie.

Rokowania ze związkiem pracodawców w tej sprawie mają się rozpocząć w dniach najbliższych.

Strajk w Zagłębiu Ruhry coraz bardziej się rozszerza.

Berlin. Wypadki, rozgrywane się w ostatnich godzinach w Zagłębiu Ruhry, wywołują wielkie zaniepokojenie w łonie rządu. Jak się okazuje, wybuch strajku, który rozszerza się z błyskawiczną szybkością, obejmuje wszystkie kopalnie węgla całego rewiru. Undieruchomienie szybów przeprowadził bezrobotni, zmuszając pracujących robotników do porzucenia pracy.

Zwraca powszechną uwagę, iż dotąd brak jest wyraźnych, konkretnych wiadomości o wypadkach w Zagłębiu Ruhry i w nadreńskim okręgu węglowym. Z Bochum donoszą, iż planowane są także akty sabotażowe.

Berlin 31. Wiadomości, nadchodzące z Zagłębia Ruhry, brzmią coraz bardziej niepokojące.

W ciągu ubiegłej nocy doszło między strajkującymi i policją do starć, których wynik w niektórych miejscowościach był krwawy.

Na kopalni „Diergsdorf“ w starciu z policją został zabity jeden z górników, zaś ośmiu ciężko rannych. W kilku innych miejscowościach policja musiała kilkakrotnie użyć broni palnej.

Francja zamyka swe granice dla dopływu robotników.

Francuski minister pracy wygłosił w Nicei mówę o wzrastającym bezrobociu we Francji.

Minister stwierdza, że liczba bezrobotnych, otrzymujących zapomogę, wynosi we Francji 12.000, z czego 7.000 w Paryżu.

Bezrobocie wzrasta z tygodnia na tydzień, w wielu gałęziach przemysłu redukuje się robotników lub czas pracy. Aczkolwiek położenie Francji jest lepsze, niż innych krajów, należy pilnie wydać zarządzenia obronne. Zamknięcie dopływu robotników z zagranicy, odmówienie zezwoleń na pracę cudzoziemcom, którzy potajemnie przekroczyli granicę francuską, uwzględnienie robót publicznych w ramach 5-letniego planu rozbudowy gospodarczej (outillage national).

Także Bułgaria obcina pensje urzędnicze.

Za przykładem Niemiec, Włoch, Rumunii i Grecji, również Bułgaria postanowiła zredukować pensje urzędnicze.

W dniu 26 grudnia r. ub. rada ministrów bułgarskich uchwaliła projekt ustawy, która będzie

walczona niezwłocznie do parlamentu, w sprawie redukcji o 10 proc. wszystkich poborów urzędników państwowych, zarówno cywilnych, jak i wojskowych.

Również o 10 proc. będą zredukowane wszystkie emerytury.

Redukcja będzie obowiązywała od 1 stycznia 1931 r.

Ruch towarzyski.

Nowemiasto. Zebranie M.O.W.P. odbędzie się dziś, w środę wieczorem o godz. 10-tej w małej salce Hotelu Polskiego.

Nowemiasto. Walne zebranie Kółka Rolniczego odbędzie się w piątek, 9-go bm., o godz. 11-tej w lokalu p. Serockiego z następnym porządkiem obrad:

1. Zagajenie,
2. Odczytanie protokołu z ostatniego zebrania,
3. Sprawozdanie zarządu,
4. Skarbnika,
5. Ustąpienie starego zarządu,
6. Wybór marszałka zebrania,
7. Wybór nowego zarządu,
8. Wolne wnioski,
9. Dyskusja,
10. Wymiana biblioteki,
11. Sprawy lokalne,
12. Zamknięcie zebrania.

O ile wymagana większość nie przybędzie, odbędzie się ponowne zebranie pół godz. później bez względu na ilość członków.

Nowemiasto. W niedzielę, dnia 11. I. rb., zaraz po nabożeństwie odbędzie się zebranie Związku Inw. Woj. R. P. w lokalu p. Jankowskiego. Po zebraniu urządzi się gwiazdkę dla wszystkich członków.

O liczny udział prosi Zarząd.

Zebranie cechu stolarskiego.

Nowemiasto. Walne zebranie cechu stolarskiego odbędzie się dnia 11. I. 1931 r. w lokalu p. Strehla o godz. 1 po poł. z następującym porządkiem obrad: 1. Zagajenie. 2. Sprawozdanie cechnika, sekretarza i skarbnika. 3. Przeczytanie protokołu z ostatniego walnego zebrania. 4. Wybór ustępującego członka z zarządu. 5. Płacenie składek. 6. Przyjęcie nowych członków. 7. Przeczytanie okólników. 8. Wolne wnioski. 9. Zamknięcie. W razie nieprzybycia wymaganej ilości członków powyższe zebranie odbędzie się o 20 min. później. Nastąpi też wpis ucni.

O liczny udział kolegów i ucni uprasza Zarząd.

Nowydwór. Roczne zebranie Kółka Rolniczego Nowydwór odbędzie się w niedzielę, dnia 11 bm. o godz. 17 w lokalu p. Dreszera w Nowydworze, na którym zda Zarząd sprawozdanie z działalności rocznej, poczem nastąpi wybór nowego zarządu. O przybycie wszystkich członków uprasza prosi.

Boleszyn. Zebranie mies. Grupy Związku Inwal. Wojen. R. P. odbędzie się w niedzielę, 11 bm. zaraz po nabożeństwie w domu kolegi Sowińskiego Władysława.

Z powodu ważnych spraw prosi się o przybycie wszystkich członków.

Giełda zbożowa w Poznaniu.

Najnowsza oficjalna z dnia 5. 1.

Płaczone w złotych za 100 kg.

Żyto	17.75—18.25
Pszenica twarda sucha	22.00—23.50
Jęczmień	20.00—21.50
Owies	19.75—21.00
Mąka tyńska	30.25—
Mąka perłowa 65 proc.	41.25—44.25
Otręby żytnie	12.00—13.00
Otręby pszenne	12.50—13.50

Uwaga: Ogólne wyposażenie słabe.

Za redakcję odpowiedzialny: Walenty Stawicki w Nowemiście. Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeskód w zakładzie, strajku itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonej numerów lub odszkodowania.

Licytacja.

Magistrat sprzeda w drodze publicznej licytacji za natychmiastową zapłatą:

większe ilości drzewa opałowego i użytkowego (dragi i słupki).

Licytacja odbędzie się w czwartek, dnia 8 stycznia 1931 r. o godz. 2 po południu w Ratuszu.

Warunki sprzedaży jak w lasach państwowych.

Lidzbark, dnia 3 stycznia 1931 r.

Magistrat

M. Rochon, burmistrz.

1750

Przymusowy przetarg.

W piątek, dnia 9 stycznia 1931 r. o godz. 9.30 sprzedawane będą w Lidzbarku za gotówkę najwięcej dającymu: 3 płaszcze damskie, 2 ubrania męskie, 2 palta.

Zbiórka licytantów przy Magistracie.

Lidzbark, dnia 7. 1. 1931 r.

Zamojski, kom. sądowy w Lidzbarku.

Licytację,

ogłoszoną dnia 3. I. 31 r. w nr. 2, na msj. w Hermanowie

odwołuje się.

Mazanowski, kom. sądowy w Nowemiście.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W piątek, dnia 9-go bm. o godz. 10-tej będą sprzedawane w Nowemiście za gotówkę najwięcej dającymu:

3 zegary.

Zbiórka licytantów przed domem p. Fr. Ciszewskiego.

Mazanowski, kom. sąd. w Nowemiście.

Dnia 4-go bm. zgubiłem książeczkę wojskową, którą unieważniam. Mieczysław Mszewski, Nowemiasto.

16 mórg

ziemi z masywnymi budynkami mam na sprzedaż. Kto, weźmie eksp. „Drwęcy“ w Nowemiście

Płaszcz

męski czarny na sprzedaż Paradowski, krawiec, Nowemiasto, Miśkiewicza 1.

2 maszyny

krawieckie w dobrym stanie sprzedam. Ed. Szudziński, skład skór. Nowemiasto, ul. Mostowa 3.

Ogrodowego

z praktyką, kawalera, poszukuje maj. Hermanowo, poczta Lipinki, koło Jabłonowa. Świadectwa wymagane.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W piątek, dnia 9. I. rb. o godz. 14-tej będą sprzedawane w Gwizdzinach za gotówkę najwięcej dającymu:

1 bufet, kredens, stół i 6 krzesel.

Zbiórka licytantów na podwórzu u p. Ptaszyńskiego.

Mazanowski, kom. sąd. w Nowemiście.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W sobotę, dnia 10 bm. o godz. 10 przed poł. sprzedawane będą w Rodzonem za gotówkę najwięcej dającymu:

około 70 ctr. żyta w słomie i około 60 ctr. słomy żytniej.

Zbiórka licytantów na podwórzu p. Olszewskiego.

Szukalski, kom. sąd. w Lubawie.

**OSIEDLIŁEM SIĘ
jako ADWOKAT
w LIDZBARKU w domu p. Etter**

**K. Wojciechowski,
Lidzbark, ulica 47 p. p.**

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

Dnia 9. I. rb. o godz. 11 przed połud. będą sprzedawane w Nowemiście przy ul. Pod Lipami za gotówkę najwięcej dającymu:

1 kanapę, 6 krzesel, 1 stół wyciągany.

Zbiórka licytantów przed domem p. Neumanna.

Mazanowski, kom. sądowy w Nowemiście.

Potrzebni od 1. 4. 1931 r.

fornal

z zaciągami i

pasterz

z zaciągami.

Drewsowa, Omule.

Potrzebni są od 1. IV. 31 r.

na ordynarję

kowal

z narzędziami i sprzętacz do świt.

Maj. Pręgowizna.

Deputatnik

z zaciągami od 1 kwietnia rb. potrzebny.

Maj. Kurzętnik.

Komu najwięcej grozi gruźlica?

Zdrowy i silny organizm ludzki skutecznie walczy z gruźlicą. Niebezpiecznie jest jednak być stale narażonym na zakażenie się prątkami gruźliczymi, gdyż częsta inwazja coraz to nowych i licznych zarasków gruźliczych zmusi w końcu nawet usiłowanie organizmu do kapitulacji. Stąd walesek, że niebezpieczeństwo zachorowania na gruźlicę grozi przede wszystkim osobom, stykającym się stale z chorymi na gruźlicę otwartą, bo one właśnie stanowią główne źródła zakażenia. (Otwartą gruźlicą jest ta postać, przy której w płwocinie chorego można mikroskopowo stwierdzić prątki Kocha.)

Przy kaszlu, kichaniu, odpluwaniu, a nawet podczas ożywionej rozmowy chory z otwartą gruźlicą płuc wyrzuca z siebie wraz z płwociną miliony tych zarasków. Unoszą się one w powietrzu wraz z drobnitkami kropelkami płwocin i są wdychane przez osoby zdrowe, znajdujące się w pobliżu chorego. Reszta zarasków zawartych w płwocinie osiada na ubraniach, na rękach i twarzach osób, otaczających chorego, na przedmiotach i podłodze, skąd po wyschnięciu płwociny wraz z kurzem wzbijają się zaraski gruźlicy w powietrze i teraz również mogą się dostać drogami oddechowymi do płuc osób zdrowych.

Zrozumiałem jest przeto, że możliwość tak częstego zakażenia prątkami Kocha istnieje zwłaszcza w rodzinach, mieszczących się w ciasnym mieszkaniu, w którym leży chory na otwartą gruźlicę płuc. Jeśli to ciasne mieszkanie jest nadomiar złego ciemne, brudne i wilgotne — gruźlica szerzy się tam bezkarnie. Światło słoneczne, które w ciągu kilkunastu godzin zabija bakterje gruźlicy, nie ma w tym wypadku do nich dostępu. Wilgoć sprzyja rozwojowi prątków Kocha. Ponadto wilgotne mieszkanie jest przyczyną częstego przeziębiania się osób, w niem zamieszkałych, a gruźlica czyha na każde osłabienie organizmu ludzkiego.

Jeśli więc czujesz się zdrowy i chcesz zachować swe zdrowie, staraj się zniszczyć zaraski gruźlicze, przedewszystkiem w lokalach, w którym najczęściej przebywasz, a więc we własnym mieszkaniu i przy warsztacie pracy. Znając źródło zakażenia, staraj się umieścić chorego na otwartą gruźlicę w szpitalu lub sanatorjum, w czem pomoże ci lekarz poradni przeciwgruźliczej, do której skierujesz chorego. Nadewszystko jednak masz nauczyć chorego na otwartą gruźlicę następujących sześciu kardynalnych zasad higieny:

1. Płuć tylko do soplawczki, zawierającej płyn odkażający. Później płwocinę spalać i soplawczkę

wymyć we wrzącej wodzie. (Soplawczki kieszonkowe można otrzymać w każdej poradni i w każdym towarzystwie przeciwgruźliczym).

2. Przy kaszlu i kichaniu zasłaniać usta, by nie rozpryskiwać płwociny z zaraskami, które mogą zarazić osoby zdrowe.

3. Nie karmić, nie niańczyć i nie całować dzieci, bo słaby organizm dziecka jest specjalnie wrażliwy na zarazek gruźlicy.

4. Nie połykać płwociny, bo chory na płucę może zachorować dodatkowo na gruźlicę przewodu pokarmowego.

5. Chory na otwartą gruźlicę płuc powinien sypiać w oddzielnym łóżku i jadać w oddzielnych naczyńkach.

6. Powinien się leczyć w poradni przeciwgruźliczej!

Upadłości w Polsce.

Warszawa. W ciągu ostatnich 10 miesięcy w Polsce ogłoszono ogółem 684 upadłości wobec 516 w całym roku 1929, a 288 w roku 1928.

Z upadłości w roku bieżącym na województwa centralne przypada 403, na województwa poznańskie i pomorskie 132, na południowe 111, na śląskie 36 i na wschodnie 2.

Zbiórka na „Miesiąca Pomorza“.

Z terenu województwa krakowskiego wpłynęło dotąd na cele „Miesiąca Pomorza“, tj. na zakup hydroplanów bojowych i pracę narodową na Pomorzu, 22.867.36 zł.

Koło Towarzystwa Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych w Lesznie postanowiło uczcić dziesięciolecie swego istnienia ofiarowaniem kwoty zł. 400 na fundusz „Miesiąca Pomorza“.

Wycieczki rodaków z za oceanu na wiosnę przyszłego roku.

Pisma amerykańskie donoszą, że zarządy wielkich organizacji polskich w Stanach Zjednoczonych urządzają na wiosnę 1931 r. szereg wycieczek do Polski.

Przybędzie m. in. wycieczka sokołów, już po raz czwarty, z dr. Starzyńskim i p. Kłosowiczem na czele.

Następnie przybędzie wycieczka Zjednoczenia Polaków w Ameryce, polska rzymsko-katolicka Unja w Ameryce, polskie Zjednoczenie kobiet, polskie Stowarzyszenie śpiewaczy i wiele poszczególnych parafii.

Dalej przybędzie wycieczka polskiego Związku Narodowego, jednego z najbardziej popularnych we

Wschodnich Stanach stowarzyszeń. Stowarzyszenie synów Polskich z Jersey City, Koło wzajemnej pomocy kobiet z Wilkes Barre.

Wszystkie wycieczki przybędą na okrętach polskich, na podstawie umowy z linią Gdynia—Ameryka.

Jak odbyła się w Madrycie premiera głośnego filmu Remarque'a?

Gdy w ślad za Niemcami w szeregu państw europejskich wydano oficjalny zakaz wyświetlania głośnego filmu Remarque'a: „Na zachódzie bez zmian“, w Madrycie premiera tego filmu stała się ważnym zdarzeniem towarzyskim.

Pierwsze to przedstawienie odbyło się we wspólnym „Palacio de la Musica“. Wrażenie było olbrzymie. Publiczność, która w wesołym, swobodnym nastroju przybyła na premierę, przyjmowała zrazu ze śmiechem rozmaite sceny z koszar, żarty żołnierskie i t. d. Niebawem jednak, gdy na ekranie świetlnym ukazały się obrazy, reprodukujące straszne sceny z rowów strzeleckich, gdy rozległ się odgłos strzałów armatnich, zapanowała wśród widzów ścisła kościelna cisza. Z zapanowanym oddechem śledzono akcję, rozwijającą się na ekranie.

Napięcie doszło do szczytu podczas scen, przedstawiających ataki i kontrataki wojenne. Od czasu do czasu rozlegały się wśród widzów szepty: „Tak było... tak było... w istocie...“

Po skończonej pierwszej części filmu rozległa się burza oklasków, jakich nie pamiętają w kinach hiszpańskich. Wiele osób, żywo gestykulując i głośno prawie krzycząc, dawało wyraz swoim wrażeniom. Ludzie z największym zdumieniem zastanawiali się nad tem, jakim sposobem i dlaczego tego rodzaju film został zakazany w Niemczech i uznany za zniewagę dla niemieckiego honoru. Pewien dyplomata łacińsko-amerykański dał wyraz swemu zdumieniu w następujących słowach: „Włec to jest zakazane w Niemczech?... włec ten proniemiecki film rozpętał taką kampanję?... Wprost uwierzyć trudno!“

Po ukończeniu przedstawienia — film wyświetlany był w inscenizacji amerykańskiej z napisami w języku hiszpańskim — rozległy się znowu długo niemiłkające oklaski. Publiczność, będąc pod głębokim wrażeniem, długo jeszcze po zniknięciu obrazów z ekranu, nie raszała się z miejsc...

Wódka zabija nie tylko ciało — co ducha. Kto walczy z alkoholizmem, ten walczy o szczęście dzieci. W. Polczyński.

Z ROSJI.

Pod znakiem walki z Kościołem minęły święta Bożego Narodzenia w Sowietach.

Święta Bożego Narodzenia w całych Sowietach stały pod znakiem walki z religią. W dniach 25 i 26 bm. we wszystkich fabrykach pracowano. Natomiast w wigilię Bożego Narodzenia kościoły w Moskwie wypełnione były wiernymi. Przy wyjściu z kościołów nieliczna garstka komunistów prowokowała wiernych, przyczem doszło w kilku wypadkach do starć. Na terenie Moskwy w obu dniach odbyło się około 100 wieców bezbożników, na których przemawiali członkowie partji komunistycznych. W imieniu komitetu wykonawczego partji komunistycznej przemawiał Jarosławski. Przez ulicę Moskwy przechodziły pochody demonstracyjne, których uczestnicy domagali się zamknięcia kościołów.

W Rosji istotnie „skreślono“ nowy rek.

Według doniesień za prasą sowiecką z Rygi, centralny komitet wykonawczy partji komunistycznej zniósł święto nowego roku w Sowietach. Wszystkie zakłady przemysłowe i przedsiębiorstwa miały być według tego nakazu czynne. Powodem tego groteskowego zarządzenia jest zamiar „zniszczenia tradycji burżuazyjnej“, przyświecający stale podobnym dzieciutym ukazom dzisiejszych bolszewików.

Od dwóch miesięcy nie płacą Sowiety pensyj urzędniczych.

Przesilenie finansowe w Sowietach przybiera coraz groźniejsze rozmiary. Pracownicy sowieckich instytucji naukowych, profesorowie wyższych uczelni i urzędnicy administracyjni od dwóch miesięcy nie otrzymują pensyj.

Wskutek braku gotówki wstrzymano dalsze inwestycje przemysłowe. Ponieważ ulokowanie obligacji ostatniej pożyczki sowieckiej zakończyło się niepowodzeniem, komisariat skarbu postanowił rzucić na rynek, zwłaszcza wiejski, większe zapasy wódki, celem wyciągnięcia gotówki od właścicieli.

Ceny spożywcze w Moskwie.

Gazeta rosyjska „Rul“, wychodząca w Berlinie, notuje następujący cennik spożywczy w tak zw. składach alimentacyjnych, wytworzony przez rząd sowiecki w celu skutecznej konkurencji ze składami prywatnymi, gdzie cennik za artykuły spożywcze jest jeszcze wyższy. I tak: kilo sera 40 zł., kilo masła 50 do 60 zł., pudełko z konserwami jarzynowymi 200 do 250 zł. Są to ceny specjalne dla tych konsumentów, którzy chcą czynić zakupy, bez t. zw. karty żywnościowej, wydawanej urzędowo.

Zegarki dla ociemniałych inwalidów.

Každy ociemniały inwalida wojenny ma prawo

do otrzymania na koszt skarbu państwa specjalnego zegarka dla ociemniałych. Zegarki te posiadają wypukłe cyfry, za pomocą których ociemniały dokładnie może orientować się w czasie. O otrzymanie takich zegarków inwalidzi wojenni powinni wnieść podania do referatu inwalidzkiego odpowiedniego starostwa.]

Bankrutujące miasta niemieckie.

Niemiecka rozrzutność i nieumiejętność gospodarowania w granicach możliwości finansowych jest jedną z najpoważniejszych, a w pewnych wypadkach jedyną przyczyną katastrofalnego położenia gospodarczego w Niemczech. Coraz głośniejszy słychać o bankructwach różnych firm i instytucji, których podstawy finansowe uchodziły dotychczas za niewruszone. Klasyycznym zaś przykładem jest gospodarka państwowa, u której nie można związać końca z końcem.

Olbrzymia 4-miljonowa armia bezrobotnych nakłada olbrzymie ciężary na miasto, których położenie skutkiem tego jest bardzo ciężkie.

Jednym z takich bankrutujących miast jest miasto Pila (Schneidemühl), położone na pograniczu polsko-niemieckim. Na ostatnim posiedzeniu rady miejskiej burmistrz oświadczył, że na 1 stycznia 1931 r. miasto nie będzie mogło wypłacać pensyj swym pracownikom. Przyczyna rozpaczliwego stanu finansów Pily należy szukać w rozrzutności i złej gospodarce miasta. Sprawa ta nabiera specjalnego posmaku, jeśli się zważy, że Pila miała być jednym z tych ośrodków, których zadaniem było promieniowanie niemieckim na Polskę i przygotowywanie gruntu pod upragniony i planowany przez Niemców zabór ziem polskich.

Kościół jako narzędzie germanizacji.

Jak czytamy w prasie polskiej ze Śląska Opolskiego, ruch germanizacyjny na tym terenie, mający za cel zupełne wyteplenie polskości, wzrasta niemal z każdym dniem. Ostatnio widownią walki o dusze polskiego społeczeństwa w Opolskiem jest wioska Chrościec, w której po zamianowaniu nowego proboszcza, ks. Plechy, język polski został z kościoła wyrugowany na rzecz języka niemieckiego. „Czy ks. proboszcz zdaje sobie sprawę z tego, — czytamy w „Nowinach Codziennych“ — że około 350 wyborców, którzy przy ostatnich wyborach oddali swe głosy na Polsko-Katolicką Partję Ludową, mają chyba prawo domagać się stanowczo odpowiedniego traktowania języka polskiego w stosunku do dzieci szkolnych. Trzeba przypomnieć ks. proboszczowi, że tylko 220 głosów oddano przy ostatnich wyborach na partję centrową. Dlaczego więc język niemiecki ma posiadać w kościele stanowisko uprzywilejowane? Jeżeli ks. proboszcz jest centrowcem,

to ta przynależność partyjna nie uprawnia jeszcze wcale ks. proboszcza do tego, by przechodził do porządku dziennego nad żywymi interesami zarówno dzieci szkolnych, jak też i tych rodziców, którzy głosowali na Polsko-Katolicką Partję Ludową. Jeżeli ks. Proboszcz będzie nadal dzisił wbrew naszej woli, to my zapewniamy ks. Proboszcza, że się bynajmniej nie ułękniemy podjęcia walki o nasze słuszne prawa. Doszło również do naszej wiadomości, że ks. Proboszcz zamierza założyć dla dzieci szkolnych jakiś związek religijny, oczywiście o charakterze niemieckim. Jeżeli to polega na prawdzie, to zapowiadamy z naszej strony, że nie pozwolimy germanizować naszych dzieci pod płaszczykiem wiary katolickiej. Wszelkie zamachy germanizacyjne przy pomocy kościoła rozbiją się niewątpliwie o nasze stanowisko zdecydowane, jak się to już nieraz stało w przeszłości. Jeżeli ks. Proboszcz będzie poświęcał swe siły dziełu germanizacyjnemu, to niech ks. Proboszcz będzie przekonany o tem, że nasza parafia stanie się terenem nieublaganej walki o język polski między ks. Proboszczem z jednej strony, a parafjanami. 700 lat niewoli nie złamało naszego ducha, lecz owszem zahartowało go do dalszej walki o byt powszedni. Niejeden ksiądz, który stał na usługach polityki germanizacyjnej, uległ w walce przeciw ludowi polskiemu, który żyje nadal na Górnym Śląsku. Także ks. Proboszcz nie będzie miał wcale powodzenia w swej akcji pomimo poparcia z strony pewnych czynników. Jak gdzieś indziej, tak też i na Górnym Śląsku sprawdzało się zawsze przysłowie: Dłużej klasztor, niżli przeors. Również w przyszłości przysłowie to będzie normowało niektóre przejawy życia codziennego, wobec czego z ufnością i silną wiarą możemy oczekiwać dalszego biegu wypadków.“

Spis ludności państwa Watykańskiego.

Rzym. W tych dniach ukończono spis ludności, zamieszkującej na terenie państwa Watykańskiego. Według narodowości ludność składa się z 495 Włochów, 118 Szwajcarów, 8 Francuzów, 8 Niemców, 3 Hiszpanów, 3 Holenderczyków, 1 Abisyńczyka, 1 Norwega i 1 Austriaka.

„Mój Przyjaciel“.

Nadesłany Nr. 1 w bież. roku dwutygodnika „Mój Przyjaciel“ wychodzącego w Warszawie, Bielska 5, zawiera następujące artykuły:

Juliusz Verne a my — artykuł wstępny. — Astropolis. — Po piętnastu latach. — Komunikacja lotnicza w niedalekiej przyszłości. — Pierwsze kroki narciarza. — Z życia młodzieży. — Kąpek pracy i doświadczeń. — Zbliża i zdsieka. — Kronika bieżąca. — Rozrywki umysłowe. — Gry i zabawy. — Skrzynka pocztowa. —

Cena numeru, ozdobionego licznymi ilustracjami, wynosi 50 gr.